

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 72.260 van 5 maart 1998
in de zaak A. 37.724/VII-7601.**

In zake : de n.v. INEXCO,
die woonplaats kiest bij
Advocaat bij het Hof van Cassatie
P. VAN OMMESLAGHE
kantoor houdende te BRUSSEL,
Louizalaan 81

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse Executieve, thans de Vlaamse rege-
ring.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. INEXCO
op 29 december 1987 heeft ingediend om de vernietiging
te vorderen van het besluit van de Gemeenschapsminister
van Volksgezondheid en Leefmilieu van 23 oktober 1987
waarbij haar beroep tegen de lozingsvergunning van
20 februari 1987 door de directeur van de Vlaamse Water-
zuiveringsmaatschappij wordt afgewezen;

Gezien de memories van antwoord en van
wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
J. STEVENS;

Gelet op de beschikking van 16 mei 1994 die
de neerlegging ter griffie van het verslag en van het
dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 8 december 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 19 februari 1998;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat R. SACRÉ die, loco Advocaat bij het Hof van Cassatie P. OMMESLAGHE verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat B. LANGE die, loco Advocaat H. LANGE verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur J. STEVENS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de verzoekende partij haar memorie van wederantwoord heeft ingediend meer dan vier jaar na het verstrijken van de termijn voor het indienen van die memorie; dat kan worden ingegaan op het verzoek van de verwerende partij om de memorie van wederantwoord uit de debatten te weren;

2. Overwegende dat de gegevens van de zaak de volgende zijn :

2.1. De verzoekende partij dient op 29 september 1986 een aanvraag in voor een vergunning voor het lozen van ander afvalwater dan normaal huisafvalwater in de openbare riolering.

2.2. Op 20 februari 1987 verleent de Directeur van de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij de aangevraagde lozingsvergunning, mits bepaalde voorwaarden.

2.3. De verzoekende partij dient met een brief van 17 maart 1987 beroep in tegen die beslissing, meer bepaald tegen de voorwaarden waaronder die lozingsvergunning is toegekend; zij is van oordeel dat die voorwaarden te streng zijn aangezien zij moet voldoen aan de normen voor lozing in oppervlaktewateren.

2.4. Met het bestreden besluit van 23 oktober 1987 verklaart de Gemeenschapsminister het beroep ontvankelijk doch ongegrond;

3.1. Overwegende dat de verzoekende partij als enig middel de schending aanvoert van artikel 7 van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging en van artikel 2 van het koninklijk besluit van 23 januari 1974 tot vaststelling van de modaliteiten en termijnen van het beroep ingesteld bij de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging; dat zij betoogt dat de in het bestreden besluit opgenomen motivering niet voldoet aan de aan de overheid opgelegde formele motiveringsplicht daar "de overwegingen van het bestreden besluit een zulkdanige algemene draagwijdte hebben en derwijze in gebreke blijven de redenen en middelen ontwikkeld door verzoekster ter ondersteuning van haar verhaal te beantwoorden, dat zij geen precieze en aan de omstandigheden van de zaak aangepaste motivering kunnen uitmaken";

3.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat aangezien het niet om een jurisdictionele beslissing gaat, niet diende te worden geantwoord op alle argumenten door de verzoekende partij in haar beroepschrift aangehaald en dat in de bestreden beslis-

sing impliciet wordt verwezen naar de lozingsvergunning afgegeven door de directeur van de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij waarbij de bijzondere voorwaarden opgelegd aan de verzoekende partij wel degelijk werden gemotiveerd, zodat ook de bestreden beslissing voldoende formeel is gemotiveerd; dat zij ook nog verwijst naar de vermelding in het bestreden besluit dat een efficiënte controle van de lozing altijd mogelijk moet zijn, hetgeen een formele motivering inhoudt van de opgelegde controlemaatregelen;

3.3.1. Overwegende dat luidens artikel 2 van het koninklijk besluit van 23 januari 1974 tot vaststelling van de modaliteiten en termijnen van het beroep ingesteld bij de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging bij gemotiveerd besluit uitspraak moet worden gedaan over het, op grond van het ten tijde van de bestreden beslissing toepasselijk artikel 7 van voornoemde wet, ingesteld beroep tegen de door de directeur van de bevoegde waterzuiveringsmaatschappij verleende vergunning voor de lozing van ander dan normaal huisafvalwater;

3.3.2. Overwegende dat het bestreden besluit als volgt is gemotiveerd :

"Overwegende dat de Directeur van de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij bijzondere voorwaarden in de lozingsvergunning kan opnemen als het ontvangende water waarin het water van de openbare riool wordt geloosd, sterk kan worden verontreinigd;

Overwegende dat een efficiënte controle van de lozing ten allen tijde moet mogelijk zijn";

Overwegende dat de formele motiveringsplicht weliswaar niet vereist dat een antwoord wordt gegeven op elk van de in beroep aangevoerde argumenten; dat zij wel vereist dat de beslissing duidelijk de redenen doet kennen die haar verantwoorden en dat deze voldoende concreet onderbouwd moeten zijn; dat de verzoekende

partij terecht doet gelden dat de door de verwerende partij gehanteerde motivering als een loutere stijlformule moet worden aangemerkt, die bij elk beroep gericht tegen bijzondere voorwaarden opgelegd in een lozingsvergunning kan worden aangewend; dat het middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van de Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Leefmilieu van 23 oktober 1987 waarbij het beroep van de n.v. INEXCO tegen de lozingsvergunning van 20 februari 1987 door de directeur van de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij wordt afgewezen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op vijf maart 1900 achtennegentig, door
de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	D. VERBIEST,	staatsraad,
	R. STEVENS,	staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

M.-R. BRACKE.